

از شنبه

|| سردبیر ||

ضعیف است؟
- چرا برای شروع کارهای بی اهمیت اما راحت،
عجله می‌کنیم؟
ما به‌عنوان مدیر مدرسه، نباید ارزشیابی عملکرد
کارکنان را به بعد از عید و پایان سال تحصیلی موکول
کنیم؛ چرا که به این ترتیب نتایج ارزشیابی فایده‌ای در
بر نخواهد داشت و تأثیری بر روند یادگیری دانش‌آموزان
ندارد. از این‌رو بهتر است؛ این کار به آینده موکول نشود
تا معایب کاری و رفتاری معلمان در زمان مناسب به
آنان تذکر داده شود تا آنان نیز مشکلات رفتاری خود
در حرفه‌شان را به موقع اصلاح کنند. یا به‌عنوان مثال،
نتایج امتحانات دانش‌آموزان در وقت خود تجزیه و
تحلیل و به دانش‌آموزان، معلمان و والدین ارائه شود تا
آنها در زمان باقی‌مانده از سال تحصیلی، خود را بازیابی
و اصلاح کنند.
شعار «از شنبه» را به «از آن جایی که ایستاده‌ایم»
تغییر دهیم. نقطه آغاز آن جایی است که ایستاده‌ایم
و نقطه هدف آن جایی است که به آن فکر می‌کنیم.
بیاییم تابلو بالا را در دفتر کارمان و در دفتر کار معلمان
و کلاس‌های درس نصب کنیم.

دوستی دارم که ده سال است می‌خواهد انجام
تمرینات ورزشی را آغاز کند، هر وقت از او می‌پرسم
شروع کرده یا نه؛ پاسخ او این است: «از شنبه.»!
منظورش را از «شنبه» نمی‌فهمم! گاهی شک
می‌کنم که نکند منظور از شنبه، نام محلی است که
می‌خواهد به آنجا سفر کند و از آنجا ورزش را شروع
کند. یا شاید منظور از ورزش چیزی غیر از وزیدن و
تلاش جسمی باشد، که من از آن بی‌خبرم.
پاسخ‌هایی از این دست را در موضوعاتی دیگر
نیز می‌توان شاهد بود. برای مثال وقتی از اطرافیانم
می‌پرسم فلان تغییری که می‌خواستی در زندگی‌ات
بدهی، چه شد؟ پس کی می‌خواهی آن را آغاز کنی؟
می‌گوید بعد از عید، یا بعد از سربازی، یا وقتی دیپلم
گرفتم و ... متأسفانه اندک اندک این رفتار دارد به یک
فرهنگ و سبک زندگی تبدیل می‌شود. بی‌شک این نوع
نگرش و رفتار؛ از دست دادن فرصت‌ها، رفع تکلیف و
توجه کردن‌های بی‌مورد و غیرمنطقی را به‌دنبال دارد.
با توجه به نکته یاد شده این سؤالات مطرح
می‌شود که:
- چرا اراده ما برای شروع کارهای مهم و تأثیرگذار

